

Bedömargruppens rapport, Treklöverutvärdering kluster 6

Linnéuniversitetet+Karlstad Universitetet + Mittuniversitetet

Hjørland, Birger; Johansson, John; Karlsson, Fredrik; Henttonen, Pekka; Christiansson, Marie-Therese; Nyström, Christina Amcoff; Mirijamdotter, Anita; Nordsvahn, Björn; Sannerstedt, Malin

Publication date:
2018

Document version
Også kaldet Forlagets PDF

Citation for published version (APA):

Hjørland, B., Johansson, J., Karlsson, F., Henttonen, P., Christiansson, M-T., Nyström, C. A., Mirijamdotter, A., Nordsvahn, B., & Sannerstedt, M., (2018). *Bedömargruppens rapport, Treklöverutvärdering kluster 6: Linnéuniversitetet+Karlstad Universitetet + Mittuniversitetet*

2018-09-05

Linnéuniversitetet

Diarienummer

Bedömagruppens rapport
Trekloverutvärdering kluster 6
Linnéuniversitetet

Linnéuniversitetet

Mittuniversitetet
MID SWEDEN UNIVERSITY

Huvudområde	Examensnivåer
Informatik	Högskole- kandidat-, magister- och masterexamen
Biblioteks- och informationsvetenskap	Högskole- kandidat-, magister- och masterexamen

Bedömagrupp kluster 6	
Ordförande/arbetslivsrepresentant: SH:	John Johansson, Qtym
Extern bedömare, ORU:	Fredrik Karlsson
Extern bedömare, Tammerfors: univer:	Pekka Henttonen
Extern bedömare, Köpenhamn:	Birger Hjörland
Utvärderingsansvarige, KaU:	Marie-Therese Christiansson
Bit. utvärderingsansvarige, Miun:	Christina Amcoff Nyström
Bit. utvärderingsansvarige, Lnu:	Anita Mirijamdotter
Studentrepresentant, Miun:	Björn Nordsvahn
Studentrepresentant, KaU:	Malin Sannerstedt
Studentrepresentant, Lnu:	

Innehållsförteckning

1 Sammanfattning.	3
2 Inledning.	3
3 Informatik.	3
3.1 Högskoleexamen.	3
3.2 Kandidatexamen.	4
3.2.1 Interaktionsdesigner.	4
3.2.2 Informationslogistik.	5
3.2.3 Systemvetarprogrammet	5
3.3 Magisterexamen.	5
3.3.1 Informationssystem...	6
3.3.2 Digital affärsutveckling.	6
3.4 Masterexamen - Informationssystem..	6
4 Biblioteks- och informationsvetenskap.	7
4.1 Högskoleexamen.	7
4.2 Kandidatexamen – Biblioteks- och informationsvetenskap.	8
4.3 Magisterexamen.	8
4.4 Masterexamen - Masterprogram i kulturvetenskaper	9
5 Bilaga, Valda examensmål	10
Högskoleexamen.	10
Kandidat	10
Magister	11
Master	11

1 Sammanfattning

Bedömargruppen lämnar utifrån självvärderingen, genomgång av självständiga arbeten på högskole-, kandidat, magister- och masternivå samt platsbesök och intervjuer den 29 maj, följande rekommendationer.

Goda exempel som kan vidareutvecklas och spridas är

- Studenternas möjlighet till praktiktermin på kandidatprogrammen. Kurserna ger en god grund för en utåtriktad verksamhet och samarbete med företag.

Följande punkter kan åtgärdas

- Bredda möjligheterna kring självständiga arbeten så att studenterna även ges möjlighet att fördjupa sig i den designorienterade (där artefakter utvecklas) inriktningen av ämnet.

Följande punkter bör åtgärdas

- Säkerställa att studenterna ges förutsättningar att hantera diskussioner om paradigmval (där paradigmval är relevant) på ett genuint sätt som går bortanför "textboksredogörelser" och visar på praktiska implikationer för studiedesignen i självständiga arbeten på masternivå.
- Organisering av återkoppling till studenterna - att det finns en organiserad motpart hos studenterna för att föra diskussioner med på samtliga program. Då detta delvis handlar om studentorganisering innebär det att finna sätt att uppmuntra studenterna till att organisera sig som motpart.

Följande punkt måste åtgärdas

- Säkerställa att det finns ett enhetligt, tydligt och lättgenomträngligt sätt att arbeta med och redovisa progression mellan kurserna.
- Säkerställa att det finns en målmatris för masterprogrammen Digital affärsutveckling och Informationssystem för att arbeta med progression.
- Den spretiga och svaga målluppfyllelse som finns i självständiga arbeten på kandidatnivå.
- Stärka kopplingen mellan forskning och utbildning på Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och verksamhetsutveckling.
- Utredda om och hur personalsituationen i förhållande till vald pedagogik på programmen Informationslogistik samt Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och verksamhetsutveckling påverkar möjligheten att bedriva undervisningen i förhållande till uppsatta mål. Detta avser hållbarhet utifrån både ett student- och personalperspektiv.
- Arbeta med mer tydligt uttalade, och hos personalen förankrade, pedagogiska strategier för att tydliggöra vad som är en förväntad nivå på undervisningen.
- Säkerställa att det finns tydliga fungerande rutiner för schemaläggning, planering och studieinstruktioner på samtliga program som gör att studenterna kan få framförhållning kring hur de skall planera sina studier.

För samtliga lärosäten i Treklöversamarbetet bör följande åtgärdas:

- Progression mellan nivåer är otydlig och bör förtydligas. I målmatriserna markeras att målen adresseras, exempelvis med "X". Det visar inte på i vilken utsträckning fördjupning sker inom olika områden.
- Process för utformning, hantering och återkoppling av kursvärderingar bör ses över då det finns stora skillnader inom resp. lärosäte hur detta sker.

2 Inledning

Bedömargruppen har arbetat i två faser. I första fasen har bedömargruppen valt ut och korsläst ett antal självständiga arbeten utifrån valda mål där erfarenheter och utfall diskuterades vid ett kalibreringstillfälle den 6:e februari. Svårigheterna att tolka mål på samma sätt och på vilket sätt nivå av måluppfyllelse skulle bedömas för gradering av uppsatsen resulterade i en vidareutvecklad mall. Vi tog fram en version av mall per examensnivå och la till guider till respektive mål för bedömning. På så sätt har vi ökat våra möjligheter att bedöma uppsatserna på samma grunder.

I fas två har representanter i bedömargruppen läst och värderat ett antal självständiga arbeten (mellan 5 – 10 arbeten per person beroende på huvudområde och antal examensnivåer) arbeten med motiveringar som sammanställts och redovisats i formen av tabell 1 nedan. Bedömargruppen valde att dela upp uppsatserna så att alla läste samtliga nivåer för att gemensamt kunna diskutera sina intryck.

Något som försvårat arbetet är att kluster 6 innefattar tre olika huvudområden där "bemanningen" i bedömargruppen varierat i omfattning. För huvudområdet informatik har vi haft tre utvärderingsansvariga på respektive lärosäte, en extern representant och en arbetslivsrepresentant. För biblioteksvetenskap har vi haft en extern representant och det samma gäller för arkivvetenskap. Det är inte samma traditioner mellan huvudområdena i klustret och det har varit svårt att kunna stötta de personer som ensam värderar självständiga arbeten inom ett huvudområde med diskussioner och jämförelser.

Bedömargruppens granskningsarbete har genomförts i fyra delar: 1) läsning och bedömning av självständiga arbeten, 2) läsning och bedömning av självvärderingen, 3) platsbesök och intervjuer, samt 4) rapportskrivande.

2.1 Läsning och bedömning av självständiga arbeten

De självständiga arbetena har bedömts enligt skalan i tabell 1 nedan. Den använda skalan har modifierats något i förhållande till skalan som presenterades för bedömargruppen när granskningsarbetet påbörjades. Efter det inledande kalibreringsarbetet justerades de två övre nivåerna i skalan från "Mycket hög måluppfyllelse" till "Hög måluppfyllelse", samt "Hög måluppfyllelse" till "Acceptabel måluppfyllelse". Anledningen till ändringen är att när mellan-kategorin används så hamnar bedömningen i gränsdragning mot bristande måluppfyllelse och det visade sig då vara svårt att argumentera för att måluppfyllelsen i sådana fall var "hög".

Omdöme	Beskrivning	Kodning i tabell
3	Hög måluppfyllelse	3
2	Acceptabel måluppfyllelse	2
1	Bristande måluppfyllelse	1

Tabell 1. Gradering av självständiga arbeten

Arbetsgången för granskning av de självständiga arbetena bestod av följande steg:

1. Korsläsning av ett mindre urval av självständiga arbeten, där två bedömare individuellt läste samma arbete.
2. Kalibreringsmöte där bedömarna diskuterade de omdömen de gett. Syftet var att harmonisera bedömningarna och de aspekter bedömarna fokuserade på för respektive mål och på så sätt få en samsyn.
3. Individuell läsning av tilldelade arbeten för de olika nivåerna.
4. Sammanställning

Här är det värt att notera att när det funnits flera program på en utbildningsnivå, exempelvis kandidatnivån, gör det ringa antalet lästa självständiga arbeten det inte möjligt att göra bedömningar för varje program. Antalet arbeten har helt enkelt varit för få. Bedömargruppen har därför valt att göra bedömningen per utbildningsnivå och i de fall det varit möjligt att uttala sig specifikt om ett program så har vi gjort det. Om tanken är att kunna ge feedback per program i kommande utvärderingar bör detta ses över i modellen.

2.2 Läsning och bedömning av självvärderingen

Självvärderingarna lästes individuellt av respektive bedömare i syfte att skapa en frågebank inför intervjuerna och platsbesöken. Läsningen gjordes utifrån de bedömningskriterier som används i rapporten (3.2 - 3.8). Även styrkor som redogjorts för i självvärderingarna noterades samt resultat av lärosätenas egna analyser. Bilagor som målmatriser och lärosätenas "anvisningar till självständiga arbeten" har varit centrala för att värdera studentens möjligheter att nå valda examensmål.

Baserat på bedömarnas individuella frågebanker så sammanställdes en gemensam frågebank inför platsbesöken. Denna frågebank skickades ut till respektive lärosäte (deltagare i platsbesök m.fl.) innan platsbesöken.

Vid bedömning av självvärderingen är det värt att notera att den för vissa lärosäten varit helt personberoende kontra för andra förankrad i kollegiet eller framskriven av flera i kollegiet. Det är också tydligt att tolkning av den mall som använts har varierat. Ett exempel är vikten av Inledningen och hur den har skrivits fram. Samma förutsättningar borde gälla när det gäller sidantal, nu har vi läst allt från 3 sidor som var anvisade till det dubbla. Sidantalet och anvisningar ger förstås förutsättningar att skriva fram hur lärosätet arbetar med kvalitet och också olika utrymme för att beskriva olika nivåer (jmf universitet – fakultet – institution – ämne/avdelning). Här skulle det vara önskvärt att genomgående kunna koppla till examensnivåer så att det tydligt framgår hur kvalitetsarbetet har integrerats i verksamheten

och på motsvarande sätt ger underlag till verksamhetsledning. Bedömargruppen har haft svårt att kunna ta fasta på denna dimension i våra rekommendationer, eftersom underlaget från lärosätena varierat i både innehåll, omfattning och djup. Vår utgångspunkt har varit att göra värderingen på samma villkor för samtliga lärosäten, vilket i det här fallet resulterat i att vi inte kommenterat implementering av strategier och intentioner för kvalitet inom respektive lärosätes huvudområde. Här ser vi en potential till att stärka värderingsmodellen.

Det varierande underlaget i form av det som skrivits fram i självvärderingen och hur väl det framgår en koppling till och beskrivning av respektive utbildningsprogram har styrt bedömargruppens rekommendationer. Utgångspunkten har därför varit att bedöma huvudområdet och inte respektive utbildningsprogram. I de fall det varit möjligt att uttala sig specifikt om ett program för att belysa specifika aspekter i rekommendationerna så har vi gjort det.

2.3 Platsbesök och intervjuer

Platsbesöket ägde rum på campus vid Karlstads universitet och för övriga lärosäten genomfördes platsbesöken via bildkonferens. Samtliga platsbesök genomfördes på samma sätt. Ordförande i bedömningsgruppen (vår arbetslivsrepresentant) hälsade välkommen till mötet och förklarade arbetsgången, drev mötet framåt, fördelade ordet och summerade diskussioner. Lärosätets representant förde anteckningar och övriga personer i bedömningsgruppen roterade med att ställa frågor baserat på vem som skapat frågan. Beroende på representation på lärosätet och antal utbildningsprogram blev tiden ibland kort.

Intrycken vid intervjuer styrdes självklart av omfattning i representation på platsbesöket och hur vissa personer talade i "egen sak" kontra talade för kollegiet och huvudområdet i stort. En mycket stor variation fanns när det gäller antal studenter som representerade ett eller flera utbildningsprogram och examensnivåer vid de olika lärosätena, vilket ger olika grad av grundning i det underlag vi har att värdera. Risker är därför att vissa av våra rekommendationer är baserade på svaga grunder (se även möjliga brister i självvärderingen som nämnts ovan). Sammantaget är därför vår uppfattning att vissa rekommendationer enbart kan ses som en uppmaning att tydliggöra och kommunicera det som bedömargruppen uppfattat som svagheter, möjligen på för vaga grunder.

Bedömargruppen sammanfattade sina intryck direkt efter respektive platsbesök. Att notera, förutom att det varit olika förutsättningar för lärosätena tidsmässigt så har det också varit "rörigt" när det platsbesöket skulle hantera två huvudområden. Vissa aspekter har inte berört samtliga lärosäten vilket gjort uppläggen vid intervjutillfällena olika. Ett program har värderats som lagts ner, vilket av alla berörda har upplevts mycket märkligt och också svårt att ta ställning till vad som blivit bättre/vilka åtgärder som redan vidtagits enbart från det som uttalas vid intervjun. Bedömargruppens rekommendationer utgår ifrån ett sammantaget intryck av 1) självständiga arbeten, 2) självvärderingen samt 3) platsbesök och intervjuer.

2.4 Rapportskrivande

Mallen för rapporten har arbetats om i bedömargruppen utifrån de svårigheter vi upplevt med att kunna värdera respektive program och också examensnivå. Värdering av respektive huvudområde har därför varit i fokus och vi har valt att inleda slutrapporten med en sammanfattning av våra rekommendationer och sedan har vi motiverat dessa utifrån de bedömningskriterier som används i värderingen (3.2 - 3.8). Vi gör inga programspecifika analyser och kan enbart i vissa fall, där underlaget ansetts tillräckligt (speciellt i form av

mönster i värdering av självständiga arbeten), relatera våra rekommendationer till examensnivå.

Vår slutrapport avser att bedöma utbildningskvalitet inom huvudområdet och hur väl uppföljning och utveckling av kvalitet fungerar vid lärosätet. Vi har valt att enbart "lyfta" det som sticker ut som grund för våra rekommendationer enligt följande struktur:

- Från självvärderingen
- Läsning av självständiga arbeten
- Platsbesök och intervjuer
- Reflektion

Avslutningsvis kan rekommendationerna i denna slutrapport användas tillsammans med alumniundersökningar, programvärderingar och kursvärderingar i det kontinuerliga kvalitetsarbetet som bedrivs. Självvärderingen vid respektive lärosäte har inte fullt ut behandlat vad som framkommit i dessa, vilket skulle kunna vara en god idé. Ett annat förslag från bedömargruppen är att sammanfatta och lyfta de goda exemplen som identifierats vid respektive lärosäte inom klustret och sprida dessa för att möjliggöra "lärandet" mellan lärosätena.

3 Informatik

Sammanfattning

Informatik vid Linnéuniversitetet har på kandidatnivå tre program: Informationslogistik, 180 hp; Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och verksamhetsutveckling, 180 hp; Interaktionsdesigner, 180 hp. På magisternivå ger ämnet två program: Digital affärsutveckling, 60 hp; Informationssystem, 60 hp. På masternivå ges ett program, Informationssystem, 120 hp. Ämnet finns vid två campus i Växjö och Kalmar även om kopplingar finns till andra orter i regionen. Informatikämnet har en utåtriktad verksamhet och med betydande samarbeten med företag. Utformningen av praktikinslagen skiljer sig åt mellan utbildningarna, men samtliga utbildningar på kandidatnivå har en tydlig koppling till det omgivande samhället.

Den vetenskapliga anknytningen av utbildningarna är varierande. I magister- och masterprogrammen är anknytningen tydligare både vad gäller innehåll och att studenterna möter forskare. På kandidatprogrammen är anknytningen otydligare. När det gäller Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och verksamhetsutveckling så är forskningsanknytningen svag, både vad gäller innehåll och forskares närvaro i utbildningen. Här finns således ett gap mellan utbildning och forskning.

Ämnet har inte kunnat rekrytera i samma takt som förändringar i personalstaben uppstått, vilket gör att personalsituationen upplevs som ansträngd. Detta berör tydligast programmen Informationslogistik samt Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och verksamhetsutveckling.

De självständiga arbetena har en tydlig slagsida mot informatikämnets mer beteendevetenskapliga sida och mycket liten möjlighet ges för studenterna att utforska ämnets mer designorienterade sida där artefakter utvecklas (dvs orienteringen åt design

science). Detta är ett medvetet val att styra studenterna i den inriktningen under kurserna i självständigt arbete på grund av den kompetens som ämnet besitter. Detta är speciellt tydligt kring Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och verksamhetsutveckling och är en tydlig begränsning ut utbildningens bredd. De självständiga arbetena på kandidat visar på brister i måluppfyllelse.

De självständiga arbetena på magister- och masternivå har en tydlig forskningsmässig prägel. På magisternivån visar arbetena på hög måluppfyllelse, medan masternivån visar acceptabel måluppfyllelse. I de granskade arbetena på masternivå har betydande vikt lagts vid att studenterna explicit skall förankra sina arbeten i ett paradigm. Från läsning av självständiga arbeten framgår dock att studenterna inte förmår att ta diskussionen bortanför en "textboksredovisning" och det uppstår ett gap mellan diskussionen och vad de faktiskt gör i arbetena.

Det framkom att det från ett studentperspektiv finns brister kring schemaläggning och planering. Konsekvensen är att studenterna har svårt att planera sina studier och veta hur de skall förbereda sig inför olika kursmoment.

Återkopplingsrutinerna och förekomsten av återkoppling, till studenterna, för kursutvärderingar varierar mellan utbildningarna. Generellt finns återkopplingsrutiner inom ämnet, men specifikt för Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och verksamhetsutveckling är det en svag organisering av återkopplingsarbetet och ett svagt studentengagemang kring frågan.

I självvärdering har redogörelserna för progressionen i utbildningarna varit svårgenomträngliga och att de skiljer sig åt mellan programmen; dvs det indikerar att det inte finns ett enhetligt arbetssätt. Detta i sig innebär inte att progression inte finns, utan att redogörelsen i form av målmatriser har en otydlighet. Otydligheten kan utgöra en risk även i den interna kommunikationen kring kvalitetsarbetet och pedagogisk utveckling.

3.1 Våra rekommendationer

Är bra – goda exempel

- Studenternas möjlighet till praktiktermin på kandidatprogrammen. Kurserna ger en god grund för en utåtriktad verksamhet och samarbeta med företag.

Kan åtgärdas

- Bredda möjligheterna kring självständiga arbeten så att studenterna även ges möjlighet att fördjupa sig i den designorienterade (där artefakter utvecklas) inriktningen av ämnet.

Bör åtgärdas

- Säkerställa att studenterna ges förutsättningar att hantera diskussioner om paradigmval (där paradigmval är relevant) på ett genuint sätt som går bortanför "textboksredogörelser" och visar på praktiska implikationer för studiedesignen i självständiga arbeten på masternivå.

- Organisering av återkoppling till studenterna - att det finns en organiserad motpart hos studenterna för att föra diskussioner med på samtliga program. Då detta delvis handlar om studentorganisering innebär det att finna sätt att uppmuntra studenterna till att organisera sig som motpart.

Måste åtgärdas

- Säkerställa att det finns ett enhetligt, tydligt och lättgenomträngligt sätt att arbeta med och redovisa progression mellan kurserna.
- Säkerställa att det finns en målmatris för masterprogrammen Digital affärsutveckling och Informationssystem för att arbeta med progression.
- Den spretiga och svaga måluppfyllelse som finns i självständiga arbeten på kandidatnivå.
- Stärka kopplingen mellan forskning och utbildning på Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och verksamhetsutveckling.
- Utreda om och hur personalsituationen i förhållande till vald pedagogik på programmen Informationslogistik samt Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och verksamhetsutveckling påverkar möjligheten att bedriva undervisningen i förhållande till uppsatta mål. Detta avser hållbarhet utifrån både ett student- och personalperspektiv.
- Arbeta med mer tydligt uttalade, och hos personalen förankrade, pedagogiska strategier för att tydliggöra vad som är en förväntad nivå på undervisningen.
- Säkerställa att det finns tydliga fungerande rutiner för schemaläggning, planering och studieinstruktioner på samtliga program som gör att studenterna kan få framförhållning kring hur de skall planera sina studier.

3.2 Utbildningarna ska nå kraven i högskolelag och högskoleförordningen, dvs. de faktiska studieresultaten ska motsvara de förväntade studieresultaten

- Hur väl bidrar utbildningens olika delar till att skapa förutsättningar för att sammantaget uppfylla målen för utbildningen (konstruktiv länkning)?
- Hur väl uppfylls de examensmål bedömargruppen valt ut?

Från självvärderingen: Vid lärosätet finns en struktur för kvalitetsarbete som används på program samt kursnivå. Det finns ett flertal råd som arbetar med kvalitetsfrågor. Ämnet beskriver att arbetet med att ta fram målmatriser för programmen är något som initierats och att de lokala lärandemålen i kursplanerna har använts för att säkerställa studenternas måluppfyllelse och progression. Riktlinjer för självständiga arbeten finns redovisade.

Läsning av självständiga arbeten: Granskningen av de självständiga arbetena presenteras i tabellerna 2 till 4. På kandidatnivå, se tabell 2, indikeras ett delvis ett mixat omdöme för två av de granskade målen, samt svagheter för fyra av de resterande målen. När det kommer till mål där de självständiga arbetena visar mixade resultat så rör det orientering om aktuella forskningsfrågor (K4) samt förmåga att söka och samla relevant information i en problemställning (F1). Här återfinns lika stora andelar av självständiga

arbeten som har hög, acceptabel samt bristande måluppfyllelse. Vad gäller svagheter relaterad till visad kunskap så indikeras svagheter i kunskap och förståelse inom det huvudsakliga området (huvudområdet) för utbildningen (K1) och kunskap om några tillämpliga metoder inom området (K3). När det kommer till mål där studenternas skall visa förmågor så indikeras svagheter i visad förmåga att värdera och kritiskt tolka relevant information i en problemställning (F2) samt i studenternas förmåga att kritiskt diskutera företeelser, frågeställningar och situationer (F3).

Mål								Granskare
K1	K2	K3	K4	F1	F2	F3	V1	
2	2	1	3	3	2	1	1	Kau
3	2	3	3	3	2	3	2	Miun
2	2	2	2	2	1	2	2	Miun
2	2	2	2	2	2	2	2	Miun
1	2	1	1	1	2	1	2	Kau
1	1	2	1	1	1	1	2	Fkn

Tabell 2. Kandidatexamen

Mål enligt bedömargruppens indelning:

K1: visa kunskap och förståelse inom huvudområdet för utbildningen, inbegripet kunskap om områdets vetenskapliga grund,

K2: visa kunskap om tillämpliga metoder inom området,

K3: visa fördjupning inom någon del av området.,

K4: orientering om aktuella forskningsfrågor.

F1: visa förmåga att söka och samla relevant information i en problemställning,

F2: visa förmåga att värdera och kritiskt tolka relevant information i en problemställning,

F3: visa förmåga att kritiskt diskutera företeelser, frågeställningar och situationer.

V1: visa förmåga att inom huvudområdet för utbildningen göra bedömningar med hänsyn till relevanta
a) vetenskapliga aspekter, b) samhälleliga och c) etiska aspekter

Tabell 3 visar granskningen av de självständiga arbetena på magisternivå. Här vill bedömargruppen specifikt lyfta fram att kring flertalet mål når studenterna hög måluppfyllelse. Tydligast syns det kring att studenterna visat kunskap och förståelse inom huvudområdet för utbildningen, inbegripet överblick över området (K1), visat fördjupade kunskaper inom vissa delar av området (K2) samt visat förmåga att värdera och kritiskt tolka relevant information i en problemställning (F2). Studenterna har även visat styrkor kring insikt i aktuellt forsknings- och utvecklingsarbete (K3). Tabell 3 indikerar samtidigt vissa

svagheter kring studenternas förmåga att inom huvudområdet för utbildningen göra bedömningar med hänsyn till relevanta a) vetenskapliga, b) samhällliga och c) etiska aspekter (V1). Bedömagruppen noterar att de självständiga arbeten som valts ut för granskning haft olika form.

Mål							Granskare
K1	K2	K3	F1	F2	V1	V2	
3	3	2	2	3	1	2	Kau
3	3	2	2	3	1	2	Kau
3	3	3	3	3	3	3	Miun
2	3	3	3	3	2	2	Miun
3	2	3	1	2	2	1	Fkn

Tabell 3. Magisterexamen

Mål enligt bedömagruppens indelning:

K1: visa kunskap och förståelse inom huvudområdet för utbildningen, inbegripet överblick över området...

K2: ... fördjupade kunskaper inom vissa delar av området ...

K3: ... samt insikt i aktuellt forsknings- och utvecklingsarbete.

F1: visa förmåga att integrera kunskap

F2: analysera, bedöma och hantera komplexa företeelser, frågeställningar och situationer även med begränsad information

V1: visa förmåga att inom huvudområdet för utbildningen göra bedömningar med hänsyn till relevanta a) vetenskapliga, b) samhällliga och c) etiska aspekter

V2: visa medvetenhet om etiska aspekter på forsknings- och utvecklingsarbete

Tabell 4 visar granskningen av de självständiga arbetena på masternivå. På masternivå finns en acceptabel måluppfyllelse för det stora flertalet av de granskade målen. Sett till specifika mål så indikerar granskningen att studenterna inte visar fördjupad insikt i aktuellt forsknings- och utvecklingsarbete (K3) samt har svårigheter med förmågan att kritiskt och systematiskt integrera kunskap (F1).

Mål							Granskare
K1	K2	K3	F1	F2	V1	V2	

3	2	2	2	2	2	2	KaU
2	3	1	2	2	2	1	Miun
2	2	3	2	2	2	2	Fkn
1	2	1	1	2	2	2	Fkn
2	2	2	1	1	1	2	Kau

Tabell 4. Masterexamen

Mål enligt bedömargruppens indelning:

K1: visa kunskap och förståelse inom huvudområdet för utbildningen inbegripet brett kunnande inom området

K2: ... väsentligt fördjupade kunskaper inom vissa delar av området

K3: ... fördjupad insikt i aktuellt forsknings- och utvecklingsarbete.

F1: visa förmåga att kritiskt och systematiskt integrera kunskap

F2: analysera, bedöma och hantera komplexa företeelser, frågeställningar och situationer även med begränsad information

V1: visa förmåga att inom huvudområdet för utbildningen göra bedömningar med hänsyn till relevanta a) vetenskapliga, b) samhällsliga och c) etiska aspekter

V2: visa medvetenhet om etiska aspekter på forsknings- och utvecklingsarbete

Platsbesök och intervjuer: Ämnet anser att det finns en tydlig progression i utbildningarna. Exempelvis att man i Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och verksamhetsutveckling har en tydlig progression baserat på tanken att bygga system. Här arbetar studenterna från "back-end" till "front-end" system och hur man väver ihop fler och fler tekniker för att åstadkomma detta. Ett andra exempel som lyftes under platsbesöket är Interaktionsdesigner, där studenterna arbetar med praktiska kurser under första året för att senare fördjupa sig teoretiskt. Här lyfts även fram att studenterna inledningsvis jobbar med fiktiva projekt för att senare jobba mer mot företag. Angående den varierande formen magisternivåns självständiga arbeten, vilket noterats av bedömargruppen under granskning, så finns enhetliga riktlinjer.

Studenterna ger uttryck för att de relativt ofta får utrymme att öva sin förmåga att diskutera och argumentera, och att det utrymme ges främst i skrift. Samtidigt upplever de att utrymme för att öva detta i tal, exempelvis i form av opposition, är mindre. Studenterna upplever att fokus lagts på etiska och samhällsliga aspekter, och inte så mycket på det vetenskapliga. Vidare bekräftade studentintervjuerna att det för Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och verksamhetsutveckling mest är progression mellan olika tekniker och mindre fokus på det teoretiska/vetenskapliga.

Reflektion: Bedömargruppen konstaterar att vad gäller självständiga arbeten på kandidatnivå så ger dessa ett spretigt och svagt intryck relaterat till de granskade målen. Samtidigt som hög kvalitet indikeras för två av målen så indikeras samtidigt bristande kvalit

för samma mål och ytterligare fyra mål. Bedömargruppen konstaterar även att när ett självständigt arbete på kandidatnivå är svagt så uppvisar samma arbete svagheter relaterat till ett flertal mål, och att det rör sig om både visade kunskaper och förmågor. Det kan tyda på att det finns betydande luckor relaterat till målen för vissa studenter. Om ett enskilt mål skall lyftas fram så rör det studenternas förmåga att kritiskt diskutera företeelser, frågeställningar och situationer (F3). Ovanstående uppvisade svagheter skall ses i ljuset av att utbildningarna är mer research-based än researcher-based (se kriterium 3.4). Vidare när det gäller Systemvetarprogrammet så bör det ställas i relation till gapet som identifieras mellan undervisningen på programmet och den forskning som bedrivs (se kriterium 3.4).

Magisternivå får sett till analysen av självständiga arbeten anses hålla hög kvalitet, de granskade arbetena håller genomgående hög kvalitet för merparten av målen. Det finns dock ett mål (V1: bedömningar med hänsyn till relevanta a) vetenskapliga, b) samhällsliga och c) etiska aspekter) som studenterna har utmaningar med och som kan stärkas. Vidare kan det vara värt att notera att magisternivåns självständiga arbeten skiljer sig åt i form, vilket ändå tyder på att befintliga riktlinjer tillämpas olika.

Givet resultaten för magisternivån är det något förvånande att självständiga arbetena på masternivå inte når riktigt samma kvalitet. Arbetena har acceptabel målpuppfyllelse på flertalet mål. Det finns dock två mål, K3 och F1 där det finns indikationer på bristande målpuppfyllelse. När detta resultat betraktas i jämförelse med magisternivån kan det vara värt att analysera hur ämnet kan stärka den goda grund som finns på magisternivå för att lyfta masternivån - där det studenterna har utmaningar med den fördjupning både i kunskap och förmåga som masternivån kräver.

Bedömargruppen konstaterar att det finns en struktur för kvalitetsarbete med ett flertal råd, kommittéer och roller och att det finns en regelbundenhet i när de möts. Däremot är processen kring arbetet med kvalitet ganska svår genomtränglig. Samtidigt verkar inte den redovisade strukturen vara enhetlig för samtliga program, där arbetet kring masterprogrammet inte nämns.

Båda typerna av progression som ämnet lyft fram ovan är logiska. Den bifogade redovisningen av progression, i form av målmatriser, indikerar dock att *hur* programmen arbetar med progressionsfrågor skiljer sig åt. Det vill säga att det inte finns ett enhetligt sätt att arbeta med och redovisa progressionen mellan kurserna i programmen. Detta visar sig även i de exempel som ges under platsbesöket, där fokus är väldigt olika. För Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och verksamhetsutveckling anses progression handla om att väva samman flera tekniker, medan för Interaktionsdesigner lyfts progressionen mellan praktiskt hanterverk och teorier. Ovanstående betyder i sig inte att progression inte finns inom programmen, däremot visar det att det inte finns en enhetlig syn kring vad det innebär. Detta kan vara naturligt utifrån att ämnet beskriver att detta arbete har initierats. Bedömargruppen noterar även att arbetet med analysera Systemvetarprogrammets innehåll och progression inte är formaliserat. Samtidigt när det gäller kandidatnivån går det inte att förbise att de självständiga arbetena i ett flertal fall inte når målen vilket dock tyda på att progressionen i sig har brister.

Även om användningen av de faktiska kursmålen i målmatriserna har som syfte att redovisa progression så visar de i huvudsak att det finns en relation mellan kursmålen och målen i

Högskoleförordningen. Det är svårt att få en uppfattning av progressionen mellan kurserna och hur studenterna blir mer avancerade i sina tillämpningar och hur målen relaterar/bygger på varandra. En svag redogörelse av den konstruktiva länkningen försvårar möjligheterna att säkerställa den. Här kan exempelvis studenternas uttalande och indikationerna i de självständiga arbetena kring svagheter i kritisk diskussion (mål F3 på kandidatnivå) ställas i relation till användningen av målmatriken. Det kan tyda på att även om denna fråga adresseras på ett stort antal kurser (enligt målmatriken) så är det tveksamt hur mycket progression som uppnås.

Bedömargruppen noterar att någon målmatrik inte bifogats för masterprogrammen Digital affärsutveckling och Informationssystem. Det är med andra ord inte möjligt att ta ställning till hur man arbetar med den konstruktiva länkningen inom programmen.

3.3 Undervisningen ska fokusera på studenters lärande

- Hur väl säkerställs att undervisningen fokuserar på att stimulera student-ers lärande och kunskapsutveckling?

Från självvärderingen: Valet av undervisningsmetod utgår mycket från kompetens, intresse och engagemang hos undervisande lärare. Ämnet refererar till "det fria undervisningssättet" vilket innebär att det finns en variation mellan kurserna, där vissa kurser kännetecknas av flera föreläsningar och hög studentkontakt och andra kurser kännetecknas av få studentkontakter. Resultatet av det senare är att studenterna har problem med att förstå uppgifter och examinationer. Enligt studentundersökningarna får kandidatprogrammen goda omdömen, men magister- och masterprogrammen ligger under genomsnitt.

Ämnet lyfter fram att det har varit och är en turbulent personalsituation pga generationsväxling och att man inte haft tid att rekrytera ny personal.

Läsning av självständiga arbeten:

N/A

Platsbesök och intervjuer: "Det fria undervisningssättet" innebär att lärarna har väldigt stor enskild makt att lägga upp och strukturera undervisningen som man vill i form av exempelvis flipped classroom och grupphandledning. Det resulterar i att undervisningen styrs mycket av den enskilda läraren och att undervisningsformerna varierar.

Personalsituationen lyfts fram som problematisk, framförallt för programmen Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och verksamhetsutveckling och Informationslogistik. Den underbemannade situationen anses drabba det pedagogiska tillvägagångssättet.

Intervjuerna med studenterna verkar visa på otydliga rutiner kring scheman och lektionsplaner. Studenterna erhåller vanligtvis schema via en elektronisk kalendertjänst, men de ger uttryckt för att detta är väldigt personberoende och att det förekommer ett stort mått av ändringar. De scheman som publiceras ger en bra aning om upplägget enligt studenterna, men de säger lite om lektionernas faktiska innehåll. Studenterna ger uttryck för att informationen om vad lektionerna skall innehålla ofta kommer vecka för vecka och att de

saknar en "roadmap". De uttrycker vidare att det är svårt att få en bild över vilka delar av litteraturen som är självstudier och vilka delar som utgör bas för föreläsningar.

Reflektion: På ett övergripande plan tyder det på att valda undervisningsmetoder fokuserar på studenternas lärande. Med det sagt visar både självvärderingen och platsbesöken på att det inte finns en övergripande, medvetet vald, och av ämnesgruppen delad pedagogisk strategi. Istället läggs ansvaret på den enskilda läraren under etiketten "det fria undervisningssättet". Ovanstående tyder på att det finns stor variation i hur olika lärare hanterar situationen och var "ribban" läggs; resultatet verkar vara stor variation i kursupplägg och studentkontakt. De skall ses i kombination med en ansträngd personalsituation samt att ämnet ligger långt ifrån målet att de verksamma lärare skall ha högskolepedagogisk/ämnesdidaktisk kompetens (se kriterium "De lärare som är verksamma i utbildningen ska ha aktuell högskolepedagogisk/ämnesdidaktisk kompetens"). För vissa av programmen framkom det under intervjuerna en frustration över att inte kunna nå "ribban" - en nivå som dock i många fall sätts väldigt individuellt. När stort ansvar läggs hos den individuella läraren finns även låg styrning av att vald pedagogik fokuserar på studentens lärande - även om det idag inte finns sådana tecken. Här finns ett behov av att utreda personalsituationen i förhållande till vald pedagogik, men även att arbeta med en uttalad och förankrad pedagogisk strategi så att personalen vet vad som förväntas av dem.

Studenternas synpunkter om otydligheter kring hur och när scheman och lektionsplaner delges dem får anses problematiskt. Det försvårar studenternas möjligheter att planera sina studier och förbereda sig inför kursmoment, mao tar det fokus från studenternas lärande. Det riskerar även att studenterna får en fragmentarisk bild av sin utbildning och har svårt att knyta ihop delarna.

Magister- och masterprogrammen Informationssystem förutsätter en examen från grundnivå, vilket ger en bred antagning och således kommer studenterna från väldigt olika områden. Bedömargruppen noterar att programmet hamnar under snittet i lärosätets egen undersökning kring hur studenterna upplever att undervisningen fokuserar på studenters lärande. Det kan vara värt att analysera vidare om och hur den breda antagningen spelar in i den situationen.

3.4 Undervisningens innehåll och form ska vila på vetenskaplig och/eller konst--närlig grund samt beprövad erfarenhet

- Hur väl säkerställs att utbildningen bedrivs utifrån en vetenskaplig och/eller konstnärlig grund samt beprövad erfarenhet, samt att denna kompetens kontinuerligt utvecklas i lärarkollegiet?
- Har utbildningen relevant forskningsanknytning?

Från självvärderingen: Enligt ämnet så får studenterna på samtliga program ta del av vetenskapligt material. Vidare lyfts det fram att vid samtliga program så föreläser disputerade lärare och att lärarna använder sin egen forskning i undervisningen. Två av utbildningarna - Informationslogistik och Digital affärsutveckling - har tydlig koppling till forskningscentret Gunilla Bradley Centrum. Enligt studentundersökningarna anser studenterna att programmen Interaktionsdesigner och Informationslogistik vilar på

vetenskaplig grund. Informationslogistik är tvärvetenskapligt till sin karaktär där informatik, logistik och ekonomi/management kombineras. Magister- och masterprogrammen får lägre omdömen än dessa två kandidatprogram.

Läsning av självständiga arbeten: Analysen i tabell 2 av de självständiga arbetena på kandidatnivå ger ett mixat intryck för två av målen där arbetena visar hög, acceptabel och bristande kvalitet. Samtidigt indikeras att fyra av de resterande målen har bristande kvalitet. Av dessa fyra mål så visar arbetena att studenterna har störst svårigheter att visa förmåga att kritiskt diskutera företeelser, frågeställningar och situationer. De självständiga arbetena på masterutbildningen indikerar vissa svagheter kring studenternas insikt i aktuellt forsknings- och utvecklingsarbete. Samtidigt skall lyftas fram att de självständiga arbetena på magisternivå inte uppvisar denna svaghet.

Platsbesök och intervjuer: Här visades en variation i innehåll och form vad avser hur utbildningarna vilar på vetenskaplig grund. Det lyfts fram att det är betydande skillnad i fokus på forskning mellan grundutbildning, och då specifikt Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och verksamhetsutveckling, och magister-/masterprogrammen. Kandidatprogrammet är svagt relaterat till den existerande forskningsgruppens forskning, och det är stort fokus på praktiskt kunnandet kring systemutveckling. Vid intervjun med programansvarig framgick också att det finns ett svalt intresse för en närmare integration. Personalsituationen uppges, både i självvärderingen och vid platsbesöket, vara ansträngd för Informationslogistik och Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och verksamhetsutveckling.

Studentintervjuerna indikerar att forskningsanknytningen mest sker i form av forskningsartiklar som kurslitteratur. Läsningen får enligt intervjuerna anses vara tämligen instrumentell i syfte att fånga in fakta. Med andra ord är studenterna okritiska i sitt läsande av forskningsartiklar. Studenterna anser sig i ringa omfattning komma i kontakt med den forskning som lärarna bedriver.

Reflektion: Den vetenskapliga förankringen av utbildningarna i informatik varierar vad gäller innehåll och form. Generellt verkar större fokus läggas på innehåll än på form. Detta grundas både i beskrivningarna under platsbesöken och intervjuerna med studenterna. Det verkar med andra ord delvis finnas en diskrepans mellan självvärderingen och beskrivningen under platsbesöken. Bedömargruppen noterar att det i självvärderingen lyfts fram att disputerade föreläser på samtliga program. Studenterna verkar dock ha liten interaktion med faktiska forskare och att den egna forskning inte har en så framträdande roll i utbildningarna. Utbildningarna kan karaktäriseras mer som research-based än researcher-based. En indikation av detta syns i de självständiga arbetena. Studenterna visar kunskap om aktuella forskningsfrågor/forskningsarbete, vilket tydligt kopplar till att utbildningarna är research-based. Samtidigt visar de självständiga arbetena ett flertal brister, bland annat i att kritiskt diskutera företeelser, frågeställningar och situationer (se kriterium "Utbildningarna ska nå kraven i högskolelag och högskoleförordningen"). Studenternas kunskaper i att värdera, reflektera kritiskt och gör bedömningar stimuleras i mötet med forskare, dvs utbildningar som är researcher-based.

Sett till programmen så är Informationslogistikens koppling till Gunilla Bradley Centrum en styrka. Programmet är tvärvetenskapligt genom att kombinera informatik, logistik och ekonomi/management. Det ställer krav på stor kompetensbredd eller samarbete med andra

ämnena. Informatikämnet anger att man haft hög personalomsättning relaterat till programmet. Personalsituationen uppges, både i självvärderingen och vid platsbesöket, vara ansträngd, vilket idag verkar göra det svårt att upprätthålla kompetens inom samtliga områden.

För Systemvetarprogrammet finns ett gap mellan undervisningen på programmet och den forskning som bedrivs. Informatikämnet beskriver själva att de idag har svårt att intressera studenterna att skriva självständiga arbeten i relation till forskningsgruppernas intressen. Samtidigt visar platsbesöket också på att det verkar finnas lite faktiskt samarbete och ömsesidig förståelse mellan undervisande lärare och forskare, vilket ger svaga förutsättningar för att överbrygga detta gap. Resultat är idag att studenterna förvisso läser om forskning, men i låg grad kommer i kontakt med den forskning som bedrivs vid Linnéuniversitetet. Studenterna ger även uttryck för att så är fallet, dvs att det är research-based education, där man utgår från befintlig kunskap och inte researcher-based education. Här finns ett behov att tydligare koppla utbildningen till forskning, både i innehåll och form.

3.5 De lärare som är verksamma i utbildningen ska ha aktuell högskolepedagogisk/ämnesdidaktisk kompetens

- Hur väl säkerställs att verksamma i utbildningen har aktuell högskolepedagogisk/ämnesdidaktisk kompetens och att denna kontinuerligt utvecklas?

Från självvärderingen: Lärosätet anger att lärare skall utöver ämnesmässig kompetens och visad pedagogisk skicklighet ha genomgått högskolepedagogisk utbildning eller ha motsvarande kunskaper. Ämnets mål är att "samtliga lektorer och adjunkter ska genomgå DGT [Gula tråden]". Självvärderingen visar att 8 av 28 lärare (prof/doc/lekt/adj) har genomgått Gula tråden. Av dessa är 7 lärare verksamma i utbildningen. Universitetet erbjuder även en högskolepedagogisk utbildning, men någon sammanställning över hur många lärare som genomgått den utbildningen redovisas inte. Det pågår "systematiskt arbete för att förbättra den pedagogiska kompetensen hos den aktiva lärarkåren". Lärosätet har ingen karriärstege för excellent eller meriterad lärare.

Läsning av självständiga arbeten:

N/A

Platsbesök och intervjuer: Ämnet har haft stor personalomsättning, vilket speciellt har drabbat Informationslogistik och Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och verksamhetsutveckling. Exakt hur detta påverkat andelen lärare med högskolepedagogisk/ämnesdidaktisk kompetens framkom inte under platsbesöket. På Interaktionsdesigner och Systemvetarprogrammet används amanuenser för att lösa bemanningssituationer samt att stödja undervisning. Under intervjuerna framkom att för båda programmen har det ofta skett med gott resultat. För Systemvetarprogrammet poängteras dock att i de fall det inte fungerar skapar det merarbete.

Reflektion: Universitetet följer SUHF:s rekommendationer kring högskolepedagogisk kompetens, vilket innebär att för anställning krävs 15 hp högskolepedagogisk utbildning. Baserat på gjord redovisning får andelen lärare som är verksamma i utbildningen som har

högskolepedagogisk/ämnesdidaktisk kompetens får anses låg, och att den ligger långt ifrån ämnets målsättning. Det systematiska arbetet med att förbättra den högskolepedagogiska kompetensen upplevs som otydligt. Amanuenser, som används som komplement i undervisningen, inkluderas inte i den målsättningen. Det är i sig naturligt då amanuensanställningen i sig ofta är en kortare anställning. Bedömargruppen noterar även att universitetet inte har någon karriärstege för excellent eller meriterad lärare, mao är det tveksamt i vilken grad lärosätet ser den här typen av kompetens som strategiskt viktig. Den ringa andelen verksamma lärare med högskolepedagogisk/ämnesdidaktisk kompetens skall ses i kombination med att stort individuellt ansvar läggs på lärare kring pedagogiskt upplägg på kurserna (se kriterium "Undervisningen ska fokusera på studenters lärande").

3.6 Utbildningen ska vara användbar för studenter och samhället

- Hur väl säkerställs att utbildningen och dess innehåll är användbar för studenter och samhälle?

Från självvärderingen: Lärosätet genomför en alumnundersökning vart tredje år. Ämnets arbete och sätt ha hålla kontakt med alumner varierar mellan programmen. Ämnet redovisar även hur man använder kopplingen till företag i utvecklingen av program. Här lyfts Centrum för informationslogistik (CIL) i Ljungby fram specifikt, och de nära kontakterna möjliggör en kontinuerlig avstämning av utbildningsinnehållet gentemot behov och önskemål från regionens företag. Samtliga kandidatprogram inom informatik erbjuder inslag av praktik. Användningen av gästföreläsare varierar mellan programmen. För magister- och masterprogrammen lyfts forskningskopplingen fram snarare än kopplingen till näringsliv och organisationer.

Läsning av självständiga arbeten:

N/A

Platsbesök och intervjuer: Praktikanknytningen, och specifikt kurser med praktik hos företag, lyfts fram som mycket viktiga för studenternas anställningsbarhet. Kurserna har olika upplägg i de olika kandidatprogrammen. Dessa kurser spelar en central funktion att skapa utbildningar som är användbara för studenter och samhälle. Resultatet är exempelvis för Informationslogistik att företagen suger upp studenterna efter utbildningen. Uppdragen som används som grund för kurserna får man in via det etablerade kontaktnätet. Det verkar finnas variation i hur strukturerat programmen arbetar med att följa upp alumner. Exempelvis följer Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och verksamhetsutveckling inte formellt upp alumnerna, men programledaren har kontakt med tidigare studenter.

Studentintervjuerna indikerar att utbildningarna har ett stort näringslivsfokus med mycket kontakt med företag, speciellt i den senare delen av kandidatutbildningarna. Studenterna lyfter fram företag som gett föreläsningar, projektledningskurs och arbete med företag. Däremot sägs att case som används under utbildningen inte riktigt är inriktade på näringslivet.

Reflektion: Ämnet har i samtliga sina program på kandidatnivå en utåtriktad verksamhet och samarbete med företag. Här bör praktikkurserna specifikt lyftas fram som verkar agera som nav i att skapa utbildningar som är användbara för studenter och samhälle. Studenterna

lyfter fram samverkan med näringslivet som positivt. Ett sätt att ytterligare trycka på denna positiva aspekt kan vara att göra praktikterminen obligatorisk, vilket den inte är idag. Baserat på självvärderingen och platsbesöken har det varit svårt att få en bild av hur systematiskt ämnet arbetar med att följa upp att utbildningarna är användbara för samhället. Här verkar arbetet bygga på det informella samtalet, ofta i relation till praktikkurserna. Alumnenkäter görs på lärosätetsnivå där användbarheten för studenterna fångas upp.

Bedömargruppen noterar att för masterprogrammet prioriteras forskningskopplingen snarare än kopplingen till näringsliv och organisationer. Det kan vara en anledning till att redogörelsen för masterprogrammets systematiska arbete med utbildningens användbarhet och relevans framstår som än mindre systematiserad i jämförelse med kandidatprogrammen. Samtidigt kan här finnas utrymme att lära av kandidatprogrammen.

3.7 Studenterna ska ha inflytande i planering, genomförande och uppföljning av utbildningen

- Hur väl säkerställs att det finns ett utbildningsnära och ändamålsenligt studentinflytande?

Från självvärderingen: Det finns en centralt process på lärosätet för att genomföra kurs- och programutvärderingar. Ämnet har även programråd som ett gemensamt arbetssätt för att följa upp och säkerställa studentinflytande. Enligt undersökningar som gjorts så varierar det hur mycket inflytande studenterna upplever att de har på utbildningarna: "Interaktionsdesign (74 %), Informationslogistik (73 %) och Informationssystem (56 %)". Ämnet lyfter fram att det i vissa fall är låg svarsfrekvens på utvärderingar som görs med den centrala processen, vilket gör resultat svårtolkade eller att man inte erhåller särredovisade resultat. Ämnet arbetar därför med att samla in synpunkter kontinuerligt i klassrummen. Studentkåren har enligt självvärderingen haft svårt att bemanna flera av platserna i beslutande och beredande organ, då intresset från studenterna har varit svalt

Läsning av självständiga arbeten:

N/A

Platsbesök och intervjuer: Ämnet anger att man arbetar med kursutvärderingar och programråd. Ett exempel som lyfts fram är programmet Interaktionsdesigner som har ett programråd per termin. Alla studenter har möjlighet att skicka synpunkter till programansvarig eller studentrepresenterar. Kursvärderingarna visar enligt ämnet på tendenser som man diskuterar på programrådet. Kursutvärderingarna läggs ut på programmets hemsida.

Studentintervjuerna visar att studenterna är osäkra på vad som blir resultatet av kursutvärderingarna, medan andraårsstudenter sett förändringar från fjolåret. Studenterna uppger att det på vissa kurser finns en god dialog med lärare och möjlighet att kunna påverka kurserna under tiden de ges. Däremot har studenterna svårt att se att det finns systematiska genomgångar av programmen. Studenterna lyfte fram att det från studentperspektiv finns ett bristfälligt intresse för programråden. Specifikt lyfts fram att det inte finns någon studentorganisering kring Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och

verksamhetsutveckling, vilket gör att det finns liten insyn i programmet. Studenterna upplever heller inte att det finns intresse från institutionens sida att studenterna skall delta i programråd.

Reflektion: Det finns centrala processer för att genomföra kurs- och programutvärderingar. Svarsfrekvensen förefaller att vara låg vilket gör att man kan ifrågasätta hur användbar informationen är. Studenterna har en svag organisering och ett svagt deltagande i de strukturer - exempelvis programråd - som ämnet använder för att studenterna skall kunna utöva inflytande i planering, genomförande och uppföljning av utbildningen. Samtidigt verkar det finnas en viss tveksamhet kring hur starkt ämnet driver frågan att studenterna skall delta in exempelvis programråd.

3.8 I utbildningen ska ett jämställdhetsperspektiv mellan män och kvinnor vara säkerställt och integrerat i såväl utformning som genomförande

- Hur väl säkerställs att ett jämställdhetsperspektivet är integrerat i utbildningen?

Från självvärderingen: Av ämnets program så har de flesta en relativt jämn könsfördelning, dock avviker Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och verksamhetsutveckling. Ämnet lyfter fram att de inom programmen uppmuntrar såväl studenter som lärare att tänka på jämställdhet och vara uppmärksamma på diskriminering. Man inkluderar litteratur som involverar kritiska och demokratiska perspektiv på såväl utvärdering som utveckling av IT system. Man anger att man jobbar medvetet med att blanda projektgrupper. Lärarstaben är mångkulturell och 13 av 37 anställda är kvinnor, och två av ämnets tre fastanställda professorer är kvinnor, likaså har man ett flertal kvinnliga lektorer

Läsning av självständiga arbeten:

N/A

Platsbesök och intervjuer: Under platsbesöket lyftes specifikt könsfördelningen på Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och verksamhetsutveckling då den är skev. Ämnet säger att de inte gör så mycket för att förändra rekryteringssituationen, däremot arbetar man hårt för att behålla de kvinnliga studenter som är på plats. Resursbrist anges vara anledningen för att inte arbeta med rekryteringsfrågan. Man anger att Kommunikationsavdelningen lägger tid på riktade kampanjer, ex för ingenjörsutbildningen. Kring Interaktionsdesigner lyftes fram utbildningens inriktning på användarmedverkan som anses ge en bra grund för att fånga upp frågor som jämställdhet.

Reflektion: Den skeva könsfördelningen på Systemvetarprogrammet inriktning affärs- och verksamhetsutveckling är inte unik, utan den delas av många lärosäten i Sverige. Det är positivt att det finns kvinnliga förebilder inom lärarstaben i form av professorer och lektorer, samt att lärarstaben är mångkulturell. Det som inte framgår varken i självvärderingen eller som framkommer under intervjuerna är hur ämnet arbetar med jämställdhetsperspektivet (eller det mångkulturella perspektivet) vid rekrytering till lärarstaben. Vidare noterar bedömargruppen att det inte redogjorts för huruvida Systemvetarprogrammet har specifika

aktiviteter för att öka rekryteringen av kvinnliga studenter (det betyder dock inte att sådana inte finns). Likaså finns det få redogörelser för hur man lyfter upp jämställdhetsperspektiv i själva utbildningen.

Bedömagruppen är enig med ämnet om att programmet Interaktionsdesigners fokus på användarmedverkan i sig ger en god utgångspunkt för att arbeta med jämställdhetsperspektivet i utbildningen. Samtidigt skall man vara medveten om att jämställdhetsperspektivet är en av många användarfrågor, vilket ändå kräver att dessa frågor lyfts medvetet när undervisningssituationerna utformas. Vidare rör användarmedverkan specifika kurser. Med detta sagt så är det viktigt att inte glömma bort aspekter som förebilder i undervisningen, val av kurslitteratur och falluppgifter. Dessa frågor verkar hamna lite i skymundan, när man lyfter användarmedverkans styrkor.

4 Biblioteks- och informationsvetenskap

4.0 Sammanfattning

Biblioteks och informationsvetenskap (B&I) på Linné Universitetet är den yngsta av fem universitetsprogram i Sverige. Alla fem platser, fältet är relativt nytt, har haft en snabb etableringsprocess och där behövs rekrytera personal. Ett generellt problem för alla utbildningarna, men det syns mest hos Linné Universitetet, har varit att få tag i kvalificerad personal inom ämnet.

Det finns två utbildningsprogram inom B&I på Linné: Kandidatexamen och Kulturvetenskapliga masterprogrammet på intuitionen för kulturvetenskap. Det har varit svårt att få studenter till Masterprogrammet. Kandidatexamen kommer från och med hösten 2017 att ersättas av ett nytt program. Kandidatexamen finns också som distansutbildning. Under vårterminen 2018 har inte några studenter på distans antagits till den nya versionen av programmet.

Det program vi utvärderat ersätts av ett nytt program. Det hänvisade till det nya programmet där en del problem var lösta. Det nya programmet har nyligen startat. De brister vi sett borde genomlysas i nya programmet.

4.1 Våra rekommendationer

Är bra – goda exempel

- Man försöker att bygga utbildningen med stor vetenskapsteoretisk, social och etisk anknytning. Det är mycket bra
- Det finns en stark professionell anknytning
- Bra samarbete med biblioteken
- Arbetar med frågor om mångkultur på intag/studenter.

Kan åtgärdas

- Under platsbesöket fick vi veta att det finns en inställning av "Det behövs inte en masterexamen för att vara anställningsbar" bland vissa studenter. Försök att motivera studenterna till att läsa en Mastersexamen.

- Rekommendation: reflektera över bibliotekariens olika roller idag och imorgon och utveckla utbildningen utifrån det.

Bör åtgärdas

- Progressionen inom utbildningen borde utvecklas och göras tydligare. Inte bara inom innehållet utan också i organisation och inom lärarkåren.
- Det behövs flera lärare och det behövs en plan för hur hela ämnet och dess delämnen skall täckas in utbildningsmässigt.
- Den mer tekniska delen av B&I borde stärkas(tex. informationshämtning, bibliometri och Internetteknik).
- Utbildningen borde fokusera mindre på Bibliotekariens roll idag och mer mot att bidra vid optimering av informations system och tjänster.

Måste åtgärdas

- Studenterna beskriver att de har lärare som inte vill undervisa och dessutom uttrycker det till studenterna kontinuerligt. Rekommendation: att arbeta med att skapa ett fungerande lärarteam. (Det här har också lite koppling till sista punkten som rör brister vid schemaläggning och planering).
- Det verkar finnas brister generellt kring schema och planering. Det gäller både campus och distans. Detta får som konsekvens att studenterna har svårt att planera sin utbildning. Rekommendation: Se över rutiner för kommunikation och information till studenter rörande kurser och program.

4.2 Utbildningarna ska nå kraven i högskolelag och högskoleförordningen, dvs. de faktiska studieresultaten ska motsvara de förväntade studieresultaten

Från självvärderingen: Vid lärosätet finns en struktur för kvalitetsarbete som används på program samt kursnivå. Det finns ett flertal råd som arbetar med kvalitetsfrågor. Ämnet beskriver att arbetet med att ta fram målmatriser för programmen är något som initierats och att de lokala lärandemålen i kursplanerna har använt för att säkerställa studenternas måluppfyllelse och progression. Riktlinjer för självständiga arbeten finns redovisade. I B&I's självvärdering skrives:

"De fjorton kurserna i B&I programmet fokuserar i olika grad på de olika delarna av förordningens uppställda mål. I de enskilda kurserna varierar överensstämmelse med några av de tretton målen från god till att saknas [...]. Sammantagna täcker de fjorton kurserna in samtliga examensmål.

Progressionen mellan de fjorton kurserna är tydlig. Under första terminens kurser uppmäts lägre grader av överensstämmelse med examensmålen medan kursmålen under den sista terminen visar god överensstämmelse med de nedbrutna generella målen.

...

I ett kandidatprogram är det just bredden som är det viktigaste, men inom ett huvudområde som biblioteks- och informationsvetenskap är det en utmaning att täcka in alla relevanta

aspekter. Vid Linnéuniversitetet har vi valt följande upplägg för att uppnå examensmålen, inte minst med avseende på bredden. Programmet bärs upp av fyra tematiska delar som löper omlott och som var och en inom sig har en progression:

- Bibliotek, brukare, samhälle (BBS)
- Pedagogik och informationskompetens
- Kunskapsorganisation
- Metod och teori

Utöver dessa områden, vilka springer ur den akademiska definitionen av ämnet som vi lutar oss mot (se ovan), har vi ett mycket aktivt arbete med det omgivande samhället, främst då bibliotekssektorn, såväl nationellt, som regionalt och lokalt. Det är viktigt för utbildningen att det akademiska ämnet biblioteks- och informationsvetenskap får en tydlig relevans för den bibliotekssektor som en majoritet av våra studenter kommer att bli en del av. Det visar genomförda alumnuundersökningar och lärarkollegiets kontakter med tidigare studenter.”

Läsning av självständiga arbeten:

K1: visa kunskap och förståelse inom huvudområdet för utbildningen, inbegripet kunskap om områdets vetenskapliga grund.

K2: visa kunskap om tillämpliga metoder inom området.

K3: visa fördjupning inom någon del av området.

K4: visa orientering om aktuella forskningsfrågor.

F1: visa förmåga att söka, samla relevant information i en problemställning.

F2: visa förmåga att värdera och kritiskt tolka relevant information i en problemställning.

F3: visa förmåga att kritiskt diskutera företeelser, frågeställningar och situationer.

V1: visa förmåga att inom huvudområdet för utbildningen göra bedömningar med hänsyn till relevanta a) vetenskapliga, b) samhällsliga och c) etiska aspekter."

Mål								
K1	K2	K3	K4	F1	F2	F3	V1	granskare
3	2	3	3	3	3	3	2	BH
2	1	1	2	2	1	1	1	“
1	2	1	2	2	1	1	1	“
1	2	1	2	2	1	1	2	“
2	1	1	2	1	1	1	1	“

Tabel 3:

Kommentarer utifrån bedömningskriterier

- Alla fem självständiga arbeten är relevanta för yrket/ämnet och det är ingen liten sak inom detta område. Det här är mycket bra och visar på "kunskap och förståelse inom huvudområdet för utbildningen" och K4: visa orientering om aktuella forskningsfrågor
- Alla fem självständiga arbeten har en relevant struktur, med problemformulering, återkoppling till tidigare forskning, teori, metod, upptäckter, analys och diskussion, slutsats och referenser. Det här är också bra och visar viss kunskap inom "kunskap om tillämpliga metoder inom området".
- När det kommer till att fylla strukturen med stuff så görs det idag för ofta mer mekaniskt. Till exempel så kan ibland teorin sakna koppling, eller motsäga, den valda metodiken. Det här en är problem för K3: visa fördjupning inom någon del av området och F3: visa förmåga att kritiskt diskutera företeelser, frågeställningar och situationer.
- Huvudproblemet för fyra av de fem självständiga arbetena är valet av metod. Syftet med arbetena är att föra fram ny relevant kunskap till ämnet, inte att visa upp sin egen kunskap inom vetenskapsmetod. Till exempel, Det är relevant att fråga om svenska bibliotek skall köpa in våldsamma dataspel. För att kunna svara på frågan så är det relevant att 1: undersöka litteratur om våldsamma dataspel och dess påverkan på spelarna. 2: Det är relevant att adressera frågan i relation till debatten om kulturens roll på biblioteken och inom kulturutbudet. Det känns inte tillräckligt att fråga 11 bibliotekarier, ansvariga för inköp, om deras åsikt i frågan och inställning till våldsamma dataspel. Det är en för enkel forskningsmetod och det är inte lämplig för frågeställningen. Arbetet skall ge tillräckligt med bakgrund och information till bibliotekarierna så de kan fatta bättre beslut. Det kan inte uppnås enbart genom att fråga dem. Detta är ett problem för K2 men påverkar alla kriterier.

Platsbesök och intervjuer:

B&I på Linné universitetet är starkt yrkesinriktat. Vissa studenter säger att de valt bort Borås eftersom det är väldigt teoretiskt inriktade. På en fråga om hur vetenskapsteori lärt ut på utbildningen i samband med självständiga arbeten så svarar studenterna att det nya programmet har en kurs "en kurs i vetenskapligt läsande och hur man ska förhålla sig. Vetenskaplig text och vetenskaplig produktion i inledande kurs.

Reflektion:

Det är svårt att via tillgänglig information utvärdera om det beskrivningen i självvärderingen ger en rättvis bild av progressionen och "konstruktiv länkning" i studierna. Till exempel så har ingen läroplan eller examenskrav kommunicerats/visats. Däremot så finns progressionen beskriven i kurser som handlar om vetenskapsmetodik. Däremot är det inte självklart vad som menas med progression.

Det finns en relevant definition av B&I i självvärderingen, men den visar inte hur utbildningsprogrammets progression är kopplad till en ökad förståelse för ämnet. Det är uppenbart att studenterna läser Svensk och internationell litteratur och därigenom lär sig om koncept, åsikter och forskning inom ämnet, men det är inte alltid självklart att det förser studenterna med kompetenser för att fråga inom ämnet. Tvärtom så visar flera av de självständiga arbetena att så inte är fallet.

4.3 Undervisningen ska fokusera på studenters lärande

Hur väl säkerställs att undervisningen fokuserar på att stimulera studentens lärande och kunskapsutveckling?

Från självvärderingen:

"Föreläsningar på campus och i inspelad form förekommer, men de lärarresurser som hör till kursen satsas helst på interaktiva moment som seminarier. Studenter har haft ett önskemål om fler föreläsningar, önskemål som kan vara svåra att tillmötesgå med de resurser som finns."

"Det är med viss stolthet som programmet sedan lång tid i sina BBS-kurser vid tre tillfällen erbjuder verksamhetsförlagd utbildning vid främst bibliotek. Studenter uppskattar dessa inslag i utbildningen inte minst för de kontakter de kan skaffa sig med praktiskt verkssamma bibliotekarier och chefer."

Läsning av självständiga arbeten:

N/A

Platsbesök och intervjuer:

Studenterna klagar på att vissa lärare öppet deklarerar att de inte vill undervisa, och detta upprepas igen och igen. Lektionsplanering kommer inte till studenterna med någon regelbundenhet och på distansutbildningen har det varit flera fel och missförstånd kring när lektioners skall hållas och lektioners innehåll. För utvärderingsgruppen kom denna information och som en överraskning. Det här *måste* åtgärdas. Det upplevs som att det saknas en grundläggande struktur för lektioner och informationsdelning.

Reflektion:

Styrkan i utbildningen ligger i den praktiska kopplingen och det uppskattar studenterna mycket. Svagheten ligger i att lära ut B&I som ämne. Det verkar vara ett problem med för få lektioner och att tydlig kursinformation som studenterna får ta del av innan/tidigt i kursen. Vår fundering på åtgärd är: varför vill inte lärare undervisa och varför talar de om det för studenterna som måste hamna i en konstig situation visavi läraren i fråga. Är det otrygga lärare som inte trivs i sin roll eller är det bristande kunskaper som gör dem otrygga eller obekväma därför. Det är möjligt att kollegiet är helt omedveten om det här och en åtgärd kan vara att de i kollegiet tillsammans diskuterar vad lärarrollen innebär och vad som förväntas samt arbetar för en kultur med öppenhet där eventuella problem i undervisningen kan lyftas och åtgärdas.

4.4 Undervisningens innehåll och form ska vila på vetenskaplig och/eller konst-närlig grund samt beprövad erfarenhet

Från självvärderingen:

"Kompetensförsörjning har varit i fokus under de senaste åren. Tyngdpunkten har legat på att förstärka den vetenskapliga kompetensen. Mellan 2013 och 2018 har fyra disputerade lärare rekryterats. En adjunkt beräknas disputeras under 2018. Endast en liten andel av undervisningen inom huvudområdet bedrivs av lärare som inte är disputerade."

“Lärarkollegiet arbetar mycket aktivt med att säkerställa den vetenskapliga grunden inom samtliga fyra delar av programmet och det görs på flera sätt. Ett av de viktigaste är att låta studenterna läsa internationell vetenskaplig litteratur. [...] Uppdatering av titlar och upplagor för kurslitteraturen sker kontinuerligt.”

”Ytterligare ett sätt att säkra den vetenskapliga grunden i utbildningen är samarbete med kollegor vid andra biblioteks- och informationsvetenskapliga institutioner runt om i Norden. Vi arbetar aktivt för att regelbundet ta in gästföreläsare från andra lärosäten som kommer och presenterar sin forskning och/eller ger översikter relevanta för pågående kurser. På så sätt erhåller vi en bredd i kompetens och erfarenhet som på ett bra sätt kompletterar den som redan finns på plats. Dessa gästlärare schemaläggs som regel som ordinarie undervisningsmoment i kurserna.”

Läsning av självständiga arbeten:

Som det står i 4.2 ovan. Användandet är forskning metod sker för mekaniskt och ibland felaktigt/problematiskt.

Platsbesök och intervjuer:

Än en gång så är det relevant att nämna att studenter berättar om lärare som regelbundet berättar att de inte vill undervisa. Detta sägs av läraren i början av de lektioner som de sedan skall hålla. Detta i kombination med få lektioner och bristande/saknad kursinformation måste avhjälpas.

Reflektion:

Att använda internationell litteratur på B&I är nödvändigt men inte tillräckligt för att åstadkomma en vetenskaplig nivå. En hög vetenskaplig nivå måste baseras på ett kvalificerat urval av litteratur, baserat på en god förståelse för ämnets utveckling, av aktiva forskare. Självutvärderingen beskriver väldigt lite om hur den vetenskapliga nivån skall bibehållas. B&i skal inte betraktas som ett självständigt ämne, som kan luta sig mot sig själv. Frågor som relaterar till B&i är tvärvetenskapliga. Denna tvärvetenskap behöver man ta i beaktan. Exempelvis så kan det beskrivas exemplet med ”skall svenska bibliotek köpa in våldsamma dataspel” betraktas bredare från ett socialt och beteendevetenskapligt perspektiv.

Användandet av gästföreläsare är bra. Det kan däremot inte kompensera för att ha kunniga forskare anställda med kunskap inom de olika delområdena inom B&I. Det räcker inte med gästföreläsare som håller enstaka föreläsningar för att täcka in de mer tekniska delarna av B&I.

4.5 De lärare som är verksamma i utbildningen ska ha aktuell högskolepedagogisk/ämnesdidaktisk kompetens

Från självvärderingen:

”Vid Linnéuniversitetet finns ingen formell pedagogisk/didaktisk karriärväg för lärare, men arbete pågår för att utforma detta”.

Bilaga 13I listan med den 10 läraren har alla titeln Bibliotekarie. Det görs ingen skillnad mellan forskare, lärare och yrkesverksam.

Läsning av självständiga arbeten:

N/A

Platsbesök och intervjuer:

Än en gång så är det relevant att nämna att studenter berättar om lärare som regelbundet berättar att de inte vill undervisa och detta gör de i början av de lektioner som de sedan skall hålla. Detta i kombination med få lektioner och bristande/saknad kursinformation måste avhjälpas.

Reflektion:

B&I är en ung disciplin på Linnéuniversitetet och är under uppbyggnad. Det kan självklart vara problematiskt att rekrytera de bästa lärarna i den situationen.

4.6 Utbildningen ska vara användbar för studenter och samhället

Från självvärderingen:

Rapporten visar ett gott och bra samarbete med biblioteken, och eleverna har god anställningsbarhet.

”2015 genomförde universitetet en alumnenkät som besvarades av alumner från kandidatprogrammet i Bibliotek- och informationsvetenskap. I urvalet av 14 alumner svarade 10 alumner på enkäten, vilket ger en svarsfrekvens på 71 procent. Studenterna fick i enkäten ge ett sammanfattande omdöme av sin utbildning. Omdömet fokuserade på fyra centrala teman i universitetets verksamhet: utbildningskvalitet, forskningsanknytning, den studiesociala miljön och om utbildning upplevs ha förberett alumnerna för arbetslivet. Samtliga studenter gav biblioteksprogrammet omdömet mycket bra eller ganska bra när det gällde den studiesociala miljön och forskningsanknytningen. För området utbildningskvalitet var det samlade omdömet mycket bra eller ganska bra bland nittio procent av alumnerna (nio av tio).

När det gäller förberedelser för arbetslivet var omdömet lägre. Där fick utbildningen svaret mycket bra eller ganska bra av lite mer än 40 procent av alumnerna. Bland alumner som besvarade enkäten svarade dock nio av tio att de hade ett arbete som motsvarade utbildningen, vilket är ovanligt högt för en utbildning inom humaniora. Det visar att studenter var anställningsbara i hög grad. Samtliga är bibliotekarier till yrket.”

Läsning av självständiga arbeten:

Se 4.2. Fyra självständiga arbeten tenderar att beskriva vad som händer på Svenska bibliotek eller vad bibliotekariers åsikter i vissa frågor snarare än att försöka förbättra eller utöka kunskapen inom ämnet.

Platsbesök och intervjuer:

Studenterna uttryckte att den starka kopplingen mellan utbildning och bibliotekspraxis var något de tyckte var bra. Bra samarbete med biblioteken.

Reflektion:

Det finns en stark professionell anknytning – det är både en stark och en svag sida. En svaghet är att det verkar vara för lite fokus på utmaningarna inom IT jämfört med traditionellt informationssystem. Det verkar finnas liten ansträngning att dyka djupare in i teoretiska frågor. Idag finns en god arbetsmarknad för bibliotekarier, men det är viktigt att förbereda för en framtid som kan vara annorlunda.

4.7 Studenterna ska ha inflytande i planering, genomförande och uppföljning av utbildningen

Från självvärderingen:

- "I programrådet finns nästan alltid en studentrepresentant. Vid åtskilliga tillfällen har representanten haft med sig skriftliga synpunkter från andra grupper än just den grupp som hen representerar. Linnéstudenterna verkar dock ha svårigheter att rekrytera representanter. Lärare uppmanar generellt i sina kurser studenter att engagera sig."
- Studenterna utvärderar sin a kurser anonymt.
- Ta vara på studenternas åsikter när det skall göras ändringar inom programmen.
- Studenterna har påtalat svårigheter kring examination och fler examinationstillfällen har införts.

Läsning av självständiga arbeten:

N/A

Platsbesök och intervjuer:

Studentfråga: Hur märker du konkret och praktiskt att du kan ge synpunkter på utbildningen och att dessa även beaktas.

Svar: Studentrepresentant svarar att åsikter om kursen rapporteras till lärare. Studenter som är med under platsbesöket ger exempel på att det inte får feedback och att samma brister rapporteras år efter år.

Reflektion:

Det verkar som universitetet i allmänhet och B&I i synnerhet försöker ge studenterna inflytande över sin utbildning. Men problemen som nämns tidigare indikerar att det inflytandet inte är så stort idag.

4.8 I utbildningen ska ett jämställdhetsperspektiv mellan män och kvinnor vara säkerställt och integrerat i såväl utformning som genomförande

Från självvärderingen:

"Även i studentgrupperna vid Linnéuniversitetet är den typiska studenten en kvinna. Studenterna är genomgående intresserade av genusperspektiv både i val av ämnen för examensarbete och vid val av arbetsuppgifter inom olika kurser. Professionslitteraturen kring bibliotekarieyrket problematiserar jämlikhet och genus."

"Relationen kvinnor/män bland lärarna är problematisk, men inte otypisk för universitet. Fyra lärare är kvinnor, sex är män. Av åtta disputerade lärare är bara två kvinnor. Det finns två adjunkter, bägge kvinnor. Av de båda väntas den ena disputera inom kort. Om så blir fallet så är relationen mellan disputerade kvinnor och män 33 till 66 %. Det är inte tillfredsställande. Populationen är liten så enskilda individer får stor inverkan på relationstalen. Om det skulle vara möjligt att rekrytera en kvinnlig professor skulle det förbättra relationen avsevärt."

Läsning av självständiga arbeten:

N/A

Platsbesök och intervjuer:

Fråga: Det finns en kraftig överrepresentation av kvinnor på programmen.

Svar: B&I, gör inget åt detta, verkar ligga i vårt ämnes DNA, ser likadant ut även internationellt och sedan decennier tillbaka. Däremot jobbar med att få in en större kulturell blandning (trad svensk medelklass), etnisk kulturell mångfald.

Reflektion:

Universitetet och B&I är väl medvetna om jämställdhetsproblemen och arbetar med frågan.

5 Bilaga, Valda examensmål

För att göra utvärdering gentemot lärandemålen i examensordningen lättare att hantera har bedömargruppen valt att splittra upp långa lärandemål i mindre delar och därefter numrerat lärandemålen inom respektive lärandemålskategori

- Kunskap och förståelse
- Färdighet och förmåga
- Värderingsförmåga och förhållningssätt

Som exempel syftar lärandemål K2 i tabeller över bedömd måluppfyllelse för självständiga arbeten därmed till det, enligt bedömargruppens numrering, andra lärandemålet i kategorin kunskapsmål. Bedömargruppens numrering framgår av listorna nedan under respektive examen.

Kandidat

K1: visa kunskap och förståelse inom huvudområdet för utbildningen, inbegripet kunskap om områdets vetenskapliga grund,

K2: visa kunskap om tillämpliga metoder inom området,

K3: visa fördjupning inom någon del av området.,

K4: orientering om aktuella forskningsfrågor.

F1: visa förmåga att söka och samla relevant information i en problemställning,

F2: visa förmåga att värdera och kritiskt tolka relevant information i en problemställning,

F3: visa förmåga att kritiskt diskutera företeelser, frågeställningar och situationer.

V1: visa förmåga att inom huvudområdet för utbildningen göra bedömningar med hänsyn till relevanta a) vetenskapliga aspekter, b) samhällliga och c) etiska aspekter

Magister

K1: visa kunskap och förståelse inom huvudområdet för utbildningen, inbegripet överblick över området...

K2: ... fördjupade kunskaper inom vissa delar av området ...

K3: ... samt insikt i aktuellt forsknings- och utvecklingsarbete.

F1: visa förmåga att integrera kunskap

F2: analysera, bedöma och hantera komplexa företeelser, frågeställningar och situationer även med begränsad information

V1: visa förmåga att inom huvudområdet för utbildningen göra bedömningar med hänsyn till relevanta a) vetenskapliga, b) samhällliga och c) etiska aspekter

V2: visa medvetenhet om etiska aspekter på forsknings- och utvecklingsarbete

Master

K1: visa kunskap och förståelse inom huvudområdet för utbildningen inbegripet brett kunnande inom området

K2: ... väsentligt fördjupade kunskaper inom vissa delar av området

K3: ... fördjupad insikt i aktuellt forsknings- och utvecklingsarbete.

F1: visa förmåga att kritiskt och systematiskt integrera kunskap

F2: analysera, bedöma och hantera komplexa företeelser, frågeställningar och situationer även med begränsad information

V1: visa förmåga att inom huvudområdet för utbildningen göra bedömningar med hänsyn till relevanta a) vetenskapliga, b) samhällseliga och c) etiska aspekter

V2: visa medvetenhet om etiska aspekter på forsknings- och utvecklingsarbete